

‘IK WIL EEN DAVINCI CODE SCHRIJVEN’

Schrijfster Heleen van Royen

TERWIJL HAAR DEBUTROMAN *DE GELUKKIGE HUISVROUW* WORDT VERFILMD, DUIKT HELEEN VAN ROYEN (44) DEZE WEEK OVERAL OP OM HAAR NIEUWSTE BOEK *DE MANNENTESTER* TE PROMOTEN. OVER WERELDWIJD SUCCES, CONCURRENTIE, BOTOX EN SPETTERENDE SEKS: ‘O JA, DAT MOETEN WE OOK MAAR WEER EENS DOEN.’

Haar 44ste verjaardag viert Heleen van Royen met man Ton, dochter Olivia en twintig vrienden in een Portugees etablissement bij haar woonplaats Albufeira. Om precies te zijn: een lingerierestaurant. Ze legt uit: ‘Meisjes in jarretels en jongens in strakke boxers die je eten brengen en een stripact opvoeren.’ Heleen van Royen regelt een stripper voor het vriendje van dochter Olivia. Die weet niet waar hij kijken moet. Olivia ook niet. Man Ton verveelt zich. Hij zag in zijn werkende leven al te veel – en betere – stripacts. De vrienden spreken weken later nóg met rode oren over het lingerierestaurant. Van Royen: ‘Het is geen expliciet land. Seks op straat bestaat niet, de pornificatie van de samenleving loopt er nog hopeloos achter.’

Omdat de eigenaar van het lingerie-restaurant Van Royen herkent als de schrijfster van *Fuga (De ontsnapping)* krijgt ze groepskorting, in ruil voor een handtekening.

Je bent ook beroemd in Portugal?
‘Daar moet je je niet te veel bij voorstellen. *Fuga* werd er uitgegeven door een warenhuisketen. Ik ben er één keer op tv geweest, verder was er geen publiciteitscampagne.’

Eén keer in de paar jaar kom je uit het warme zuiden over naar Nederland om hier je boeken aan de man te brengen. Voel je je dan een soort Sinterklaas die z'n mooiste pak aantrekt en zijn act opvoert?
‘Soms wel. Na de schrijffase komt de artiestfase. Daar zit ik nu in. Ik herinner me uit mijn tijd als journalist hoe vervelend het is om tegenover zo'n ongeïnteresseerde, onderuitgezakte ster te zitten. Zo

wil ik dus niet zijn. Het lastige is: als je zelf schrijft, kun je alles honderd keer overdoen. Nu zit ik hier soms te ratelen en wordt wat ik zeg door een ander opgeschreven. Ik heb er minder controle over, dat vind ik moeilijk. Stukken die niet kloppen, accepteer ik niet meer. Ik heb al heel wat interviews herschreven.’

De vrouwelijke hoofdpersoon in je vorige boek had een man met een micropenis en een passieeloos huwelijk. De Victoria in *De mannentester* is zelfs een mannenhater.
‘Victoria is jaloers op hun macht, positie en superioriteit. Mannen zijn sneller en beter. Alle grote wetenschappers, filosofen, schrijvers en superrijken zijn mannen. Mannen hebben het voor het zeggen.’

Het zal je geen staande ovatie bij powerfeministen opleveren.
‘Ik vind niet dat we ons erbij moeten

neerleggen, al ben ik zelf ook geneigd mannen serieuzer te nemen dan vrouwen. De stelligheid waarmee iemand als Maarten van Rossem een betoog afsteekt, doet geen vrouw hem na. Bovendien leidt bij vrouwen het uiterlijk af van de boodschap. Daarom zitten nieuwslezers er zo sober gekleed bij.’

‘Je haar hoort te glanzen, je dient je pensioen goed geregeld te hebben en je seksleven moet spetteren’, zegt Victoria.
‘Dat is typisch iets van deze tijd: we moeten alles helemaal voor elkaar hebben. Sla een vrouwenblad open en je leest dat je een goede minnares, moeder en echtgenote moet zijn, met een dijk van een baan en een strak lichaam. Het is om krankzinnig van te worden.’

Wat is de moeilijkste opgave?
‘In het moederschap heb ik een stap

terug gedaan. Ik ben kostwinner, Ton is het hoofd huishouding geworden. Hij ging vroeger gerust zes weken voor SBS naar het buitenland, maar als ik nu verplichtingen in Nederland heb, zeggen de kinderen: 'Ga je nou alwéér weg?' Ergens in mijn eigen hoofd zit ook het idee dat dat niet helemaal normaal is. Alsof ik me ergens aan onttrek. 'En Ton klaagt soms heel klassiek dat hij te weinig waardering krijgt. 'Het huis is opgeruimd, de tuin gespreid, en jij ziet niet wat ik allemaal doe.' Ton heeft een eigen bedrijf, Je leven in beeld, dat in ontwikkeling is. Eigenlijk wil ik dat hij de tijd krijgt om dat uit te bouwen, maar toen hij laatst een paar klussen had, kwam er ineens veel op mij neer. Dat was nou ook weer niet de bedoeling. Dus zei

komt. Maar het is belangrijk om het er op de een of andere manier in te houden. Wij hebben periodes gekend dat het even weg was. Dat wil je niet. Het is ook genant, als je geen seks hebt. Maar goed, hoezo spetterende seks? Ik zie het meer als een smeermiddel van je relatie. De seks is prettig en leuk. Dat lingerierestaurant gaf wel even een *boost*, trouwens. Verder wil ik me er niet zo over uitlaten. Ik heb een seksleven, punt.'

**Je bent klaar met het stoecipoezen-
imago?**
'Ik heb überhaupt nooit veel over ons seksleven verteld.'

**Jullie gingen samen naakt in
Playboy.**
'Oja, dat is waar. Het is niet erg opgepikt, maar eigenlijk was dat

hoorde te zijn. Als ik een egodip heb, ga ik al die mails herlezen. Ik heb diehard fans, joh.'

**Waarom twittert de multimediale
schrijfster niet?**

'Ik zit net op Facebook! Bovendien zit ik er niet op te wachten dat iedereen me terug kan twitteren. Op mijn eigen website kun je volgen wat ik doe. En ik heb sinds kort een column in magazine *Vrouw* van *De Telegraaf*.'

**Wat vond je van het lied van
Dorine Wiersma, *Stoute Heleen*,
waarvan het refrein luidt: *In de
Playboy fijn genieten / Van die
flaurogevalen tietten / En die gleuf
met al dat opgeschoren haar / Oh
Heleen wat ben je stout?***

'Het lastige met dit soort dingen is dat ik er iets van moet vinden. Leuk

'ER ZIJN TOCH OOK VEEL NOTOIRE RONDNEUKERS? VEEL MENSEN HEBBEN EEN OPEN HUWELIJK, ALLEEN WETEN ZE HET NIET'

ik: niet meer dan vijf klussen per jaar, hoor. Mijn man hoeft niet te werken, ik verdien genoeg.'

Is dat niet onsexy?

'Nee, omdat Ton zijn taak heel serieus neemt. Hij is uiterst verantwoordelijk met de kinderen, hun school, de honden. Achter elke grote man staat een vrouw – zo is het andersom bij ons ook. Ton denkt mee over de pr-campagne voor mijn boek, de pers. Hij steunt me.'

**Hoe is het met jullie spetterende
seksleven gesteld, na bijna twintig
jaar huwelijk?**

'Dat komt in fases. Soms wel, dan weer een tijdje niet. Dan denk je: o ja, dat moeten we ook maar eens doen.'

**Zoals Linda de Mol zei: máák
dan zin.**

'Ja. Na twintig jaar is het niet zo dat je elkaar nog bespringt als je thuis

mijn bijdrage aan de discussie over vrouwenemancipatie. Al die meiden met een parelkettingje om, zulke tietten en de kont naar achter in dat blad. Waarom is het altijd de vrouw die zich moet uitkleden en bevallig poseren? Mannen zijn toch ook lustobjecten? Ton vond dat ik onnodig moeilijk deed, maar ik eiste dat hij ook naakt zou gaan. Een feministisch standpunt waar de hoofdredacteur van *Playboy* niet erg gelukkig mee was.'

**Voor je vorige boek, *De ontsnapping*,
trok je als een popster op
tournee in een camper door het
land. Dit keer deed je het rustiger
aan?**

'Het is een fan-evenement in Tuschinski geworden. Er waren vijfhonderd kaartjes beschikbaar: binnen drie uur uitverkocht. En een wachtlijst van vijfhonderd man. Wie binnen wilde komen, moest motiveren waarom hij erbij

is anders. Kort daarna kreeg mijn dochter een zwaar ongeluk op een speedboot. Ze brak haar kaak, alle tanden dood. Vreselijk. Dan is de ergernis over een lied van Dorine Wiersma snel vergeten.'

**Connie Palmén zei laatst: 'Ik
heb ze wel gelezen, *Bridget Jones*
en Heleen van Royen, maar het
voelde meer als snoepen. Geen
haar op mijn hoofd die eraan denkt
ze ooit te herlezen.'**

'Het raakt me niet. Zij leest waarschijnlijk zware kost, boeken die ik niet lees. Maar uiteindelijk is de thematiek overal hetzelfde. Liefde, dood, sterfelijkheid. Ik wil dat mijn publiek denkt: ha, Heleen, die vertelt leuke verhalen, ik wil haar volgende boek ook hebben. Ik ken mensen die *De gelukkige huisvrouw* zes keer hebben gelezen. Je kunt een vergelijking trekken met de filmwereld. Connie is *arthouse*, ik ben de *blockbuster*.'

**Saskia Noort verkocht 400.000
exemplaren van haar debuut,
Terug naar de kust.
'Dat is gigantisch.'**

**Daar moet jij nog overheen zien
te komen.**

'Van mijn debuut DGH zijn inmiddels ook meer dan 300.000 exemplaren verkocht en de teller loopt nog steeds. Maar als het om oplages gaat, ga ik alleen de concurrentie met mezelf aan. Van mijn vorige boek was de eerste druk 70.000, nu is het 130.000. Dat is alvast een verbroken record. Verder wil ik nog steeds de wereld veroveren. Een *Da Vinci Code* schrijven, internationaal

succes. Ik wil dat iedereen me leest. Maar goed, vooralsnog zijn er alleen in Nederland al te weinig mensen die me kopen.'

**Betekenen succesvolle en media-
genieke thrillerauteurs als Saskia
Noort, Esther Verhoef en Marion
Pauw concurrentie voor Heleen
van Royen?**

'Ik denk dat iemand als Marion Pauw eerder een concurrent voor Saskia Noort dan voor mij is. Mijn stelling is: hoe meer boeken er worden gelezen hoe beter. Al hebben Saskia en ik het jaar 2009 wel onderling verdeeld, het is publicitair niet handig om tegelijkertijd met

een nieuw boek uit te komen. Dus het werd: zij het voorjaar, ik het najaar.'

**Er zijn een paar zekerheden in het
journalistenmétier: de presentator
van *Zomergasten* kan niet inter-
viewen en Heleen van Royen kan
niet schrijven.**

'Dat laatste is niet up-to-date. In de loop der jaren heb ik vrij veel erkenning gekregen. Mijn boeken zijn in veertien talen uitgebracht, er komt zowel een film als een toneelstuk van *De gelukkige huisvrouw*. *De Groene Amsterdammer* vergeleek mijn debuut zelfs met *Madame Bovary*. Dat vond ik wel een opsteker.'

genoeg voorbeelden van projecten die enorm veel aandacht krijgen maar niet scoren. Neem *De tafel van 5*, waar ze nogal geforceerd vijf vrouwen aan een tafel zetten. Vooraf heel veel publiciteit, maar de kijkcijfers vallen zwaar tegen. Of de film van Thijs Römer en Katja Schuurman. Ook genoeg media, maar heel weinig bezoekers. Het publiek is niet gek.'

**In De manentester houdt Victoria
zich tijdens haar 'werkzaamheden'
voor: 'Denk aan alle vrouwen die
nu zitten te wachten op hun man
terwijl die rondneukt op kantoor,
langs de snelweg, in de sauna, in
een motel, waar dan ook, met wie
dan ook.' De man komt er niet best
af in dit boek.**

'Er zijn toch ook veel notoire rondneukers? Ik moet lachen om dat open huwelijk-gezeik: veel mensen hebben een open huwelijk, alleen weten ze het niet. Dat is geen schokkend nieuws, wel een interessant gegeven voor een roman.'

Ben jij jaloers?

'Ik vind seksuele trouw niet zo interessant. Het voordeel is dat mijn man dól op mij is. Ton beweert dat hij kluzenaar op Bali wordt als ik er niet meer ben.'

Wat romantisch.

'Hij meent het. Ton vindt mij de

REVU ONTMOET HELEEN VAN ROYEN

WAAR? 'SCHRIJVERSHOTEL' AMBASSADE.

HOE LANG? RUIM TWEE UUR.

GENUTTIGD? CAPPUCCINO, COLA LIGHT, WATER.

EN VERDER? 'MAKEN WE HELEEN EROP ATTENT DAT HAAR WIKIPEDIA-PAGINA IS AANGEPAST. 'VAN ROYEN WORDT EERDER GEZIEN ALS IEMAND DIE LEEFT BIJ HET RODDELCIRCUIT DAN ALS SERIEUZE JOURNALISTE,' STOND ER DRIE JAAR GELEDEN NOG. DIE ZIN IS NU WEG. HELEEN ZEGT: 'IK WEEET NIET HOE DAT MOET, HOOR! ZOU MABEL HET GEDAAN HEBBEN?'

**In hetzelfde stuk werd gesteld dat
DGH voor de grachtengordel
was wat *De duivelsverzen* voor de
moslimwereld is.**

'Hm. Hoe dan ook: ik weet intussen echt wel dat ik kan schrijven. Als mijn boeken echt zo slecht waren, dan verkocht ik er niet zoveel. Volgens sommigen dank ik dat aan mijn pr-campagnes, maar ik ken

mooiste en de leukste. Hij moet niet aan een ander denken. Vrouwen die hem aantrekkelijk vinden, laat hij heel trots mijn website zien.'

En andersom?

'Ton is *the one* voor mij. Natuurlijk komt er weleens wat leuks voorbij, maar dat heeft verder geen betekenis. Hij kent me zo goed, ik

‘SOMS ZEGT TON: ALS IK DOOD BEN, HEB JIJ BINNEN EEN WEEK EEN ANDER. ECHT NIET, ZEG IK DAN. NOU JA, MISSCHIEN BINNEN EEN MAAND DAN’

kan me niet voorstellen dat wij ooit zullen scheiden. Soms zegt Ton: als ik dood ben, heb jij binnen een week een ander. Echt niet, zeg ik dan. Echt wel, zegt hij. Nou ja, misschien binnen een maand dan. Ik kan me niet voorstellen dat ik mijn hele leven alleen blijf.’

Is De mannentester het *Temptation Island* van de literatuur?

‘Ja, al gaat het niet alleen over verleiding. Victoria heeft moeite met intimiteit en de verwachtingen die ermee gepaard gaan. Mensen stellen elkaar vaak teleur. De verhouding tussen Victoria en haar moeder is ook een belangrijk thema.’

De familiebanden in jouw romans zijn vaak getroebleerd, net als in je echte leven. Jouw vader pleegde zelfmoord, de relatie met je moeder en zussen is moeizaam.

‘Ik denk niet dat ik dat bewust doe, maar inderdaad komt bijvoorbeeld de afwezige vader vaak terug. Sommige familieleden heb ik beloofd niet meer over ze te praten. Met mijn moeder en middelste zus is het contact verbeterd. Mijn moeder komt binnenkort voor het eerst naar Portugal. Ik heb vrede gekregen met de situatie. Het is niet ideaal, maar dat is het in veel families niet. Ik ben er niet langer bitter over.’

Die gespannen situatie heeft je ook veel inspiratie opgeleverd.

‘In 1978 liep mijn vader de Sloterpas in en daardoor kon ik in 2004 een cabriolet voor mijn man kopen, heb ik ooit gezegd. De vraag die me nog steeds bezighoudt is: als het huwelijk van mijn ouders niet zo slecht was geweest, als mijn vader geen zelfmoord had gepleegd, was ik dan boeken gaan schrijven? Ik heb me lang verzet tegen het beeld

van de kunstenaar met de grote K die schrijft vanuit een innerlijke noodzaak. Inmiddels denk ik dat ik toch ook, zoals de Amerikanen dat zo mooi zeggen, een *artist* ben. Ik móet schrijven.’

Toen je nog bij het *Haarlems Dagblad* werkte zat je in coltrui achter de telex. Wanneer besloot je een lekker, gek mens te worden?

‘Ik was daar ook best ambitieus, hoor. Ik wilde graag naar de stadsredactie. ‘Je hebt het niet in je,’ zei de hoofdredacteur. Vervolgens ging ik naar Radio Noord-Holland waar ik menig primeur voor zijn neus heb weggesnoept. Mijn zoete wraak.’

Je maakte nooit bewust een imago-switch?

‘Ik vond de boekenwereld stoffig en saai en wist dat ik me niet als de serieuze, intellectuele schrijver wilde presenteren. Het Connie Palmen-

imago paste me niet, ik vond dat de schrijverswereld wel wat glamour kon gebruiken. Toen de auteursfoto werd gemaakt, vroeg de fotograaf wat ik wilde. ‘Sexy, en met lange, zwarte handschoenen,’ zei ik. Mijn uitgever huppelde juichend door de gangen.’

Wat doe je eraan, om er zo goed uit te blijven zien?

‘Sowieso heb ik nooit gerookt of gedronken. Nu soms een roseetje of een black wodka-7up, maar dat is niet noemenswaardig. In de zon smeer ik met factor 50. En af en toe langs dokter Helga.’

FACTS & FIGURES HELEEN VAN ROYEN

- 1965 9 MAART GEBOREN IN AMSTERDAM ALS HELENA MARGARETHA KROON.
- 1978 VADER PLEEGT ZELFMOORD.
- 1992 HUWELIJK MET TON VAN ROYEN.
- 2000 ROMANDEBUUT EN DOORBRAAK *DE GELUKKIGE HUISVROUW*.
- 2003 *GODIN VAN DE JACHT*, BEST VERKOCHE NEDERLANDSE ROMAN 2003.
- 2005 VERHUIZING NAAR PORTUGAL, ROMAN *DE ONTSNAPPING*.
- 2007 BOEK *STOUT*, MET MARLIES DEKKERS, TIJDSCHRIFT *HELEEN*.
- 2009 LANCERING *DE MANNENTESTER*, PREMIÈRE TONEELSTUK EN VERFILMING *DE GELUKKIGE HUISVROUW*.

Dokter Helga?

‘Voor een botoxje. Onlangs heb ik de fronsrimpel in mijn voorhoofd weer laten doen. En de donkere kringen rond mijn ogen zijn opgevuld. Ziet er nu een stuk beter uit.’

Permitteer je je inmiddels weleens een materiële uitspatting?

‘Dat schiet nog steeds niet erg op. Ik ben nogal zorgvuldig met geld. Nou ja, ik heb een appartement aan zee gekocht om in te schrijven. En het huis en de terrassen zijn door een heuse woonstylist gedaan. Verder draag ik schoenen en kleding van de Zara.’

‘Mijn tennisleraar vroeg laatst wanneer ik nou eens een fatsoenlijke auto zou kopen. Ik rijd een stoffige Renault Modus. Boeit me niet. Maar ik overweeg wel om Ton een nieuwe auto te geven. De vorige was een Renault cabrio, nu denk ik in de categorie Jaguar of Ferrari.’

Zozo.

‘Wel een tweedehandsje, hè!’ **Reageren? reactie@revu.nl**